РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ЧЕТИРИДЕСЕТ И ПЪРВО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

З А К О Н
за
допълнение на Наказателния кодекс

Обн., ДВ, бр. 26 от 2.04.1968 г., в сила от 1.05.1968 г., попр., бр. 29 от 12.04.1968 г., изм., бр. 92 от 28.11.1969 г., изм. и доп., бр. 26 от 30.03.1973 г., доп., бр. 27 от 3.04.1973 г., изм., бр. 89 от 15.11.1974 г., в сила от 1.03.1975 г., изм. и доп., бр. 95 от 12.12.1975 г., изм., бр. 3 от 11.01.1977 г., доп., бр. 54 от 11.07.1978 г., бр. 89 от 9.11.1979 г., изм. и доп., бр. 28 от 9.04.1982 г., в сила от 1.07.1982 г., попр., бр. 31 от 20.04.1982 г., доп., бр. 44 от 5.06.1984 г., изм. и доп., бр. 41 от 28.05.1985 г., доп., бр. 79 от 11.10.1985 г., попр., бр. 80 от 15.10.1985 г., изм. и доп., бр. 89 от 18.11.1986 г., попр., бр. 90 от 21.11.1986 г., изм., бр. 37 от 16.05.1989 г., в сила от 16.05.1989 г., бр. 91 от 24.11.1989 г., в сила от 24.11.1989 г., бр. 99 от 22.12.1989 г., в сила от 22.12.1989 г., доп., бр. 10 от 2.02.1990 г., изм., бр. 31 от 17.04.1990 г., изм. и доп., бр. 81 от 9.10.1990 г., в сила от 9.10.1990 г., бр. 1 от 4.01.1991 г., бр. 86 от 18.10.1991 г., попр., бр. 90 от 1.11.1991 г., изм., бр. 105 от 19.12.1991 г., доп., бр. 54 от 3.07.1992 г., в сила от 3.07.1992 г., изм. и доп., бр. 10 от 5.02.1993 г., бр. 50 от 1.06.1995 г.; Решение № 19 от 12.10.1995 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 97 от 3.11.1995 г.; доп., бр. 102 от 21.11.1995 г., в сила от 21.01.1996 г., изм. и доп., бр. 107 от 17.12.1996 г., бр. 62 от 5.08.1997 г., изм., бр. 85 от 26.09.1997 г.; Решение № 19 от 21.11.1997 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 120 от 16.12.1997 г.; доп., бр. 83 от 21.07.1998 г., изм. и доп., бр. 85 от 24.07.1998 г., доп., бр. 132 от 10.11.1998 г., в сила от 1.01.1999 г., изм., бр. 133 от 11.11.1998 г., изм. и доп., бр. 153 от 23.12.1998 г., бр. 7 от 26.01.1999 г., изм., бр. 51 от 4.06.1999 г., бр. 81 от 14.09.1999 г., в сила от 15.12.1999 г., изм. и доп., бр. 21 от 17.03.2000 г., бр. 51 от 23.06.2000 г.; Решение № 14 от 23.11.2000 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 98 от 1.12.2000 г.; доп., бр. 41 от 24.04.2001 г., изм., бр. 101 от 23.11.2001 г., бр. 45 от 30.04.2002 г., изм. и доп., бр. 92 от 27.09.2002 г., бр. 26 от 30.03.2004 г., бр. 103 от 23.11.2004 г., в сила от 1.01.2005 г., бр. 24 от 22.03.2005 г., бр. 43 от 20.05.2005 г., в сила от 1.09.2005 г., изм., бр. 76 от 20.09.2005 г., в сила от 1.01.2007 г., изм. и доп., бр. 86 от 28.10.2005 г., в сила от 29.04.2006 г., бр. 88 от 4.11.2005 г., изм., бр. 59 от 21.07.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм. и доп., бр. 75 от 12.09.2006 г., в сила от 13.10.2006 г., бр. 102 от 19.12.2006 г., бр. 38 от 11.05.2007 г., бр. 57 от 13.07.2007 г., в сила от 13.07.2007 г., изм., бр. 64 от 7.08.2007 г., доп., бр. 85 от 23.10.2007 г., в сила от 23.10.2007 г., изм., бр. 89 от 6.11.2007 г., доп., бр. 94 от 16.11.2007 г., изм. и доп., бр. 19 от 22.02.2008 г., изм., бр. 67 от 29.07.2008 г., бр. 102 от 28.11.2008 г., бр. 12 от 13.02.2009 г., в сила от 1.01.2010 г. (*) - изм., бр. 32 от 28.04.2009 г., доп., бр. 23 от 27.03.2009 г., в сила от 1.11.2009 г., изм. и доп., бр. 27 от 10.04.2009 г., доп., бр. 47 от 23.06.2009 г., в сила от 1.10.2009 г., изм., бр. 80 от 9.10.2009 г., бр. 93 от 24.11.2009 г., в сила от 25.12.2009 г., бр. 102 от 22.12.2009 г., в сила от 22.12.2009 г., изм. и доп., бр. 26 от 6.04.2010 г., доп., бр. 32 от 27.04.2010 г., в сила от 28.05.2010 г.

§ 1 Създава се нов раздел II-а в Глава трета и нов Чл.166-а със следния текст:

Раздел II-а

Престъпления срещу правото на възползване от историческия опит и съставляващи историческа измама

Чл. 166-а (1) Лице, което в качеството си на учител, преподавател или лектор по конкретен повод, визирайки българското въстание от 1876г., Втората световна война и Студената война, както и историческите събития във връзка с техния генезис и последици:

А) отрича, оправдава или омаловажава масовите убийства на българско население по време на Априлското въстание на българите през 1876г.

Б) отрича, оправдава или омаловажава експанзионистичния, завоевателен и диктаторски характер на комунистическите, национал-социалистическите и фашистките режими;
В) отрича, оправдава или омаловажава геноцидът, провеждан от национал-социалистическите режими срещу хората с еврейски произход в Европа (Холокост);
Г) отрича, оправдава или омаловажава съществуването на национал-социалистическите лагери на смъртта и различните форми на масово избиване етнически и социални групи, включително газови камери, маршове на смъртта и команди за изтребление;
Д) отрича, оправдава или омаловажава съществуването на комунистически, национал-социалистически и фашистки „концентрационни" и „трудови" лагери за морална и физическа репресия и унищожение на определени групи от хора;
Е) отрича, оправдава или омаловажава целенасоченото изтребление на голяма част от политическите, икономически и интелектуални елити на страните, поставени под комунистическа, национал-социалистическа или фашистка тоталитарна власт
се наказва с глоба от 2000 до 10 000 лева.

(2) Наказанието по предходната алинея се налага и на лице, което в качеството си на журналист, собственик или член на управително тяло на печатни или електронни средства за масово осведомяване допуска или съдейства за извършването на действията по т.т. А-Е от предходната алинея.

(3) Лицата по алинея втора не се наказват, ако в същото предаване или брой на изданието експлицитно разяснят несъответствието между твърденията по ал.1 т.т. А-Е и историческите факти.

(4) При повторно извършване на деянията по ал.1 наказанието по настоящия текст е от 10 000 до 15 000 лева.

ВНОСИТЕЛ:

Лъчезар Тошев

народен представител

МОТИВИ

Внесеният законопроект предлага въвеждане на санкции срещу поругаването. До сега в нашето наказателно право липсват разпоредби срещу поругаването, отричането, омаловажаването и оправдаването на извършените престъпления от тоталитарните режими и по повод важни събития от новата българска история. При изготвянето на предложението - по специално т.т. Б -Е са използвани текстове от **Законопроекта за изменение и допълнение на Наказателния Кодекс № 754-01-127/19.09.2007г., внесен от н.п. Филип Димитров в 40-тото Народно Събрание.**

Добавен е и текст за масовите убийства на българи по време на Априлското въстание през 1876г. Разпоредби срещу поругаването има в редица страни - членки на Европейския съюз, които са преживяли тоталитарни диктатури - Белгия, Германия, Франция, Люксембург, Австрия, Полша, Португалия, Румъния, Испания, Чехия, както и редица други страни – Аржентина, Швейцария, Израел, Лихтенщайн. В повечето от тези страни разпоредбите срещу поругаване се отнасят за всички лица, които са извършили съответното деяние.В някои страни наказанията са дори лишаване от свобода. В предлагания законопроект санкцията се отнася само до лица, които извършват това от позициите си от които могат да влияят на формирането в ранна възраст на ценностната система на младежите и такива които чрез средства за масова комуникация, могат да повлияят на лица, които не са запознати с конкретните факти на посочените събития.

При това санкцията се налага само когато деянието е извършено в това им качество. Предвидено е освобождаване от отговорност на лицето, ако съответната проява е последвана от обосноваване на несъстоятелността на тези твърдения. По този начин не се ограничава свободата на изразяване на мнение, гарантирана от чл.10 на Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, тъй като ограничението, което се въвежда с този законопроект се отнася до лица които не изобщо, а само от преподавателските си позиции или чрез проявите им в медиите отричат, омаловажават или оправдават извършени престъпления от тоталитарните режими или по време на Априлското въстание от 1876г. В зависимост от обществените нагласи е възможно и обсъждане на по-силна санкция.

В правителствения законопроект за изменение и допълнение на Наказателния кодекс приет на първо четене, има подобна разпоредба, която обаче не прави разграничение по отношение на позициите от които е извършено самото деяние. С настоящия законопроект този въпрос се поставя на дискусия. Законопроектът, който внасям има и друг ефект. Той поставя бариери пред опитите за фалшифициране на историята и оспорването на категорично установени факти.

С него не се предвиждат допълнителни държавни разходи за прилагането му.

ВНОСИТЕЛ :

Лъчезар Тошев
народен представител